

Helaas is er deze uitspraak al eens meer geweest, want *Freiherr von Berlepsch* zegt in zijn jaarverslag van heden: »Waar heden door de leek nog vogelstemmen gehoord worden, daar spreekt hij pochend van het rijke vogelleven van heden. Hij heeft echter totaal geen begrip van de menigvuldigheid en den rijkdom der natuur, waar de oorspronkelijke verhoudingen nog aanwezig zijn, of waar zaakkundig doelbewust ingrijpen weer hersteld heeft wat er verloren was gegaan«.

Laat ons besluiten met het volgende schoone gezegde »De ware ontwikkeling en beschaving moet nooit op 't oorlogsveld of 't jachtterrein gezocht worden, maar zij gaat uit van de studeerkamer des geleerden en van het atelier des kunstenaars. Het is *die geestesverfijning*, die ons edeler, hooger en gelukkiger moet maken.

Dordrecht.

P. J. BOLLEMAN VAN DER VEEN.

Cerinte major. — Als ik Kettings hienpark bezoek, dan heb ik altijd als extra'tje een snuffelpartijtje om huis en hof naar aardige bijenbloemen. Natuurlijk staat het er altijd vol met *Phacelia tanacetifolia*, maar elk jaar vind ik weer andere aardige planten, die ik me dan voorneem ook eens uit te zaaien. Een van de mooiste is wel de Groote wasbloem, *Cerinte major*, een ruwbladige zonder een enkel ruwigheidje. De bloemen lichtgeel met zeer donkere kelktanden, prachtig mooi en een mooi voorbeeld van protogynie, de stempel komt al te voorschijn, nog voordat de kroonlippen buitenwaarts gaan omslaan. Een zeer aanbevelens waardige plant voor den tuin van den liefhebber, vooral ook mooi voor schooltuinen.

Th.

Groote wasbloem (*Cerinte major*).

stil zit en op 200 als hij vliegt. Maar ik kan me begrijpen, dat u moeite hebt te gelooven, kon mijn oogen eerst bijna niet gelooven.

Gorinchem.

Vooraf door dien Ducdalf dacht ik aan een vergissing en ik schreef daarom den heer Noorduyn, dat zijn drijvende vogels toch misschien meeuwen waren geweest, daarbij nog al Vosmaer citeerend. Het antwoord daarop ziet ge hierboven. 't Geval lijkt mij heel merkwaardig. In de litteratuur vindt men hier en daar gewag gemaakt van zangvogels, die op 't water rusten o. a. bij Gätke.

Th.

Zwemmende duiven. — Aan den overkant van de Haven, vlak over mijn woonhuis, woont een viertal duiven (gewone, blauwe, tamme duiven) op den smallen richel van een groot uitstekend raam, in een paar kleine kistjes, elk met een opening als vlieggat.

Enkele maanden geleden was bij een vechtpartij een duif in het water gevallen en deze werd met eenige moeite door menschen met een emmer gered. Thans zijn de duiven met het water meer vertrouwd geraakt en zoo zag ik er gisteren twee op het water rondrijven, als meeuwen. Waarschijnlijk door in het water liggende stukjes brood aangelokt, hebben zij de drijfkuunst geleerd. Toen zij genoeg van hun bad hadden, vlogen zij rustig en gemakkelijk uit het water op, en gingen op een ducdalf zitten dutten.

Het waren heel zeker duiven, mijn overburen, ik ken ze om zoo te zeggen bij naam. Ook mijn vrouw en dochters zagen het: we zaten met z'n vieren voor het open raam, en het geheel was niet verder dan twaalf meter van ons af. Op de ducdalf vlak voor de duivenhokjes, midden in de smalle haven gebouwd als steunpunt voor de brug, zitten de duiven dikwijls te rusten.

U behoeft niet bang te zijn, dat ik geen meeuw van een duif kan onderscheiden. Dat kan ik wel met het bloote oog op 50 meter, als de vogel

L. A. W. NOORDUYN.